

آگاهی جنسیتی در مورد کووید-۱۹ | افغانستان

۲۳ ماه جولای ۲۰۲۰

نشریه ۱۳: تاثیر کووید-۱۹ بالای دختران، دختران نوجوان و زنان جوان

صدد تامین بستر مناسب برای بحث و گفتگو پیرامون تاثیرات ویژه جنسیتی کووید-۱۹ بر دختران، دختران نوجوان و زنان جوان است. این آگاهی بیانگر اهمیت در نظر گرفتن آسیب پذیری های خاص، نیازها و تاثیرات بحران بالای دختران، دختران نوجوان و زنان جوان و تامین نیازهای آن ها با پلان ها، خدمات و برنامه های پاسخگو به نیازمندی های جندر و متناسب با سن و سال، میباشد. شایان ذکر است که تنها برنامه هایی میتواند موثر واقع شود که متمرکز به نیازها و آسیب پذیری های خاص دختران، دختران نوجوان و زنان جوان بوده و همزمان پاسخگو به نیازهای جندر و هدفمند باشند.

زمینه و چگونگی شکل گیری تاثیرات جنسیتی

جمعیت افغانستان دارای ساختار بسیار جوان است. تقریباً نصف از جمعیت افغانستان (۴۸ درصد) را اطفال زیر ۱۵ سال تشکیل می دهد که این امر باعث شده است تا این کشور چهارمین کشور دارای بیشترین جمعیت زیر ۱۵ سال در جهان شمرده شود. افراد جوان (۱۵ - ۲۴ سال) یک پنجم (۲۰ درصد)

اداره ملل متحد برای زنان با همکاری صندوق وجهی ملل متحد برای اطفال (UNICEF) و صندوق جمعیت ملل متحد (UNFPA) مشترکاً سیزدهمین مورد را برای ادامه تشخیص تاثیرات جنسیتی کووید-۱۹ در افغانستان منتشر می کند. این آگاهی تاثیرات پاندمی کووید-۱۹ را بالای جوانان افغان؛ بویژه دختران، دختران نوجوان و زنان جوان مورد بررسی قرار میدهد. این آگاهی نشان می دهد که چگونه دختران، دختران نوجوان و زنان جوان که بخش بنیادی و در حال افزایش جمعیت را تشکیل می دهند، به طور خاص از تاثیرات کووید-۱۹ متاثر می شوند و چگونه ممکن است تا نیازهای شان در دوران بحران کووید-۱۹ به دلیل تشدید نابرابری های موجود سنی و جنسیتی، آسیب پذیری ها و خلاء هایی که در برنامه ها و پلان های پاسخگو به نیازهای جندر و متناسب با سن وجود دارد، تامین نشود.

این آگاهی در اخیر با یک سلسله سفارشات و پیشنهادهای برای جلب حمایت شرکای ملی و بین المللی همراه است. اداره ملل متحد برای زنان، UNICEF و UNFPA به گونه مشترک متعهد به ارتقای حقوق و تامین نیازهای زنان و دختران به شمول بحران کووید-۱۹ می باشند. این آگاهی در

معمولا به صورت درست تشخیص نشده و خدمات مناسب آموزشی و خدمات اساسی به شمول مراقبت های صحتی، مراقبت های صحتی جنسی و باروری و خدمات مربوط به بازماندگان خشونت متناسب به سن و سال آن ها ارائه نمی شود.

ساحات مشخصی که نیاز به توجه دارند

بحران کووید-۱۹ باعث تشدید نابرابری ها و آسیب پذیری های موجوده شده و منجر به تأثیرات فوری و درازمدت بر دختران، دختران نوجوان و زنان جوان خواهد شد. دختران نوجوان و زنان جوان شاید ظاهرا در خطر ابتلا به کووید-۱۹ و بیماری ناشی از آن نباشند؛ اما این بحران صحتی تأثیرات جدی را به طور مستقیم و غیر مستقیم بالای آن ها خواهد گذاشت. کووید-۱۹ باعث تشدید چالش ها برای دختران، دختران نوجوان و زنان جوان در افغانستان که زندگی و آینده آنها به صورت نا همگون از پیامد های صحتی و اقتصادی - اجتماعی این بحران متأثر خواهد شد؛ شده است.

به دلیل کمبود آمار و معلومات تفکیک شده جنسیتی، میزان دسترسی به معلومات در باره تأثیرات خاص جنسیتی کووید-۱۹ بر روی زنان جوان در افغانستان کم است. با آن هم تجربه بحران های صحتی و بشری قبلی نشان داده است که عدم اتخاذ اقدامات همدمند و پیشگیرانه باعث می شود که چالش هایی که اکثریت دختران، دختران نوجوان و زنان جوان با آن روبرو اند از جمله دسترسی محدود به فرصت های آموزش و خدمات صحتی، مشکلات اقتصادی، ازدواج زیر سن، ولادت های زیر سن، مرگ و میر مادران و سنگینی کار مراقبتی بی مزد و خانگی، تشدید شود. بحران کووید-۱۹ باعث افزایش خطرات موجود ناشی از خشونت علیه دختران، دختران نوجوان و زنان جوان شده، مانع پیشرفت اقتصادی، اجتماعی و تحصیلی آنها شده و صحت باروری - جنسی آنها را به خطر مواجهه می کند. دختران، دختران نوجوان و زنان جوانی که در نهاد ها و مراکز مراقبت های بشر دوستانه، با هویت های مختلف، از جوامع به حاشیه رانده شده و دارای معلولیت زندگی می کنند از تأثیرات ثانویه پاندمی به طور خاص تأثیر پذیر خواهند شد.

از جمعیت را تشکیل می دهند.^۱ به صورت مجموعی افراد زیر ۲۵ سال ۶۸ فیصد از کل جمعیت افغانستان را تشکیل می دهند. جمعیت جوان افغانستان قوه محرکه ای است برای تغییر، صلح و انکشاف پایدار. با آن هم جوانان در افغانستان با چالش های مهمی در زمینه صحت، آموزش، اشتغال و برابری جنسیتی مواجهه اند. در افغانستان، کودکان و به ویژه دختران با کمبود دسترسی به فرصت های آموزشی روبرو اند؛ طوریکه قبل از شیوع کووید-۱۹ از مجموع ۳،۷ میلیون اطفال محروم از مکتب حدود ۶۰ فیصد آنان را دختران تشکیل میدادند.^۲ نتیجتا، سطح سواد به ویژه در میان زنان جوان پایین باقی مانده است؛ طوری که تنها ۳۷ درصد از دختران نوجوان در مقایسه با ۶۶ درصد از پسران نوجوان با سواد اند. بیکاری در میان پسران جوان زیاد است.^۳ بر اساس تخمین بانک جهانی ۱۷،۴ درصد از جوانان بین سنین ۱۵ - ۲۴ سال در سال ۲۰۱۹ بیکار بودند. نرخ بیکاری در میان زنان جوان در مقایسه با مردان بالاتر است. (۲۱،۲ درصد در مقابل ۱۶،۲ درصد).^۴

چالش های موجود برای جمعیت جوان با نابرابری های جنسیتی برای دختران، دختران نوجوان و زنان جوانی که با تبعیض مداوم به دلیل هنجار های جنسیتی و توقعات سختگیرانه مواجهه اند، یکجا شده و شرایط زندگی را برایشان خیلی دشوار ساخته است. به دلیل وجود موانع و تبعیض مبتنی بر سن و جنسیت، دختران، دختران نوجوان و زنان جوان با چالش های خاصی مواجهه بوده و دسترسی آن ها به خدمات، معلومات، فرصت های حمایتی و مصئونیت ضروری محدود است.^۵ آن ها دسترسی محدودی به آموزش، فرصت های اقتصادی، معلومات و خدمات اساسی به شمول مراقبت های صحتی مواجهه بوده و درجه بالایی از خشونت ها و سوء استفاده ها را تجربه می کنند. زنان جوان و دخترانی که در مراکز نگهداری نهاد های بشردوستانه و مناطق دوردست زندگی می کنند به دلیل محدودیت در دسترسی و یا عدم دسترسی به خدمات اساسی، با چالش های اضافی مواجهه اند. برنامه ها، پالیسی ها و پلان ها اغلبا بنابر عدم در نظر داشت نیازهای خاص و آسیب پذیری های دختران، دختران نوجوان و زنان جوان به گونه موفقانه عملی نمی شوند. روی همین ملحوظ نیاز مبرم است تا پلان های متناسب با نیاز گروه های مختلف سنی و پاسخگو به نیازهای چندر تهیه و ترتیب شوند. این مساله به ویژه برای دختران نوجوان (بین ۱۵ - ۱۸ سال) صدق می کند؛ زیرا نیازهای خاص آن ها

¹Islamic Republic of Afghanistan Central Statistic Organisations (2018). Afghanistan Living Conditions Survey 17 – 2016.

²<https://www.unicef.org/afghanistan/education>

³Human Rights Watch (2017). "I Won't Be a Doctor, and One Day You'll Be Sick" - Girls' Access to Education in Afghanistan.

⁴World Bank (2020). Unemployment, youth (% of youth labor force ages 24-15) (modeled ILO estimate). Available from: <https://data.worldbank.org/indicator/SL.UEM.1524.FE.ZS>

⁵UNICEF and UNFPA (2020). Covid19- and young girls vulnerability to Child marriage and teenage pregnancies in Afghanistan.

به دلیل وجود نورم های تبعیض آمیز جنسیتی، سیستم صحت شکننده با ظرفیت های محدود و ترس از ابتلا به ویروس، زنان جوان، دختران نوجوان و دختران در افغانستان دسترسی محدودی به خدمات اساسی صحت دارند.^۴ پیش بینی می شود که در ۹ ماه پس از شیوع کووید-۱۹؛ افغانستان در میان کشورهای جنوب آسیا به عنوان یکی از کشور های که دارای میزان بلند ولادت اطفال (در حدود یک میلیون) میباشد، شناخته خواهد شد.^۵ دختران نوجوان و زنان جوان به ویژه به علت خطر بالای مشکلات دوران حاملگی و ولادت، آسیب پذیر تر اند.^۶ برای زنان که در فقر زندگی می کنند، چالش و اختلال در دسترسی به خدمات اساسی در بسیاری از جوامع می تواند منجر به افزایش فشار ها برای ازدواج دختران آن ها نیز شود. با افزایش ازدواج اطفال، تعداد واقعات حاملگی های ناخواسته و حاملگی در میان دختران نوجوان ممکن است افزایش یابد.

روند ارایه خدمات اساسی و عادی مربوط به سلامت جنسی و صحت باروری به طور خاص بر اثر این بحران صدمه دیده است؛ چون به دلیل تغییر اولویت های سکتور صحت برای تخصیص منابع مالی و بشری برای مبارزه با پاندمی، رسیدگی به این مسایل به عنوان اولویت های ثانویه و غیر ضروری پنداشته می شوند. گزارش هایی از کاهش میزان دسترسی مردم به خدمات سلامت جنسی و صحت باروری وجود دارد طوری که ۸۰ درصد کاهش در تعداد مراجعین پس از واقعات سقط جنین و ۵۸ درصد کاهش در بخش خدمات مربوط به پیش گیری از ولادت ها گزارش شده است.^۷ این امر می تواند تأثیر خاصی روی دختران نوجوان گذاشته و منجر به ازدواج های زود هنگام و زیر سن گردیده و بالاخره این چالش به نوبه خود ولادت های ناخواسته و غیر مصئون را افزایش خواهد داد. کاهش عرضه خدمات صحت باروری می تواند خطر استفاده از روش های غیر مصئون و عاری از مهارت را در ولادت ها افزایش دهد. این امر می تواند خطرات مرگ و میر مادران و نوزادان، سقط های غیر مصئون و حاملگی های زود هنگام و ناخواسته را افزایش دهد.^۸

همان طور که در آگاهی نهم جندر در مورد دسترسی زنان به مراقبت های صحتی در دوران کووید-۱۹^۹ تذکر به عمل آمد، تبعیض و نابرابری های جنسیتی که مانع دسترسی زنان و دختران به خدمات حیاتی مانند خدمات مراقبت صحتی به شمول تست و معالجه برای کووید-۱۹ می شود؛ آن ها را بیشتر در معرض خطر ابتلا و تماس با ویروس قرار می دهد. بر اساس داده ها و معلومات رسمی وزارت صحت عامه افغانستان، زنان تنها ۲۷ درصد از واقعات مثبت مربوط به کووید-۱۹ را در این کشور تشکیل می دهند.^{۱۰} پایین بودن این فیصدی، نشان دهنده دسترسی محدود زنان و دختران به مراقبت های صحتی مربوط به کووید-۱۹ می باشد که در صورت تست نشدن و عدم دریافت خدمات صحتی می تواند تأثیرات نامتناسبی روی صحت آنها داشته باشد. این امر به دلیل وجود نورم های محدود کننده جنسیتی است که تصمیم گیری و گشت و گذار زنان را محدود می کند (به شمول دسترسی به خدمات صحتی). همچنین کمبود کارکنان زن در بخش صحت و عدم موجودیت مکان های تجرید مختص به خانم ها در سطح ولایات موانع اضافی برای دسترسی زنان و دختران به خدمات حیاتی صحتی می باشد. دختران، دختران نوجوان و زنان جوان برای دسترسی به خدمات صحتی وابسته به اعضای مرد فامیل خود می باشند. در افغانستان تنها ۱۵ درصد از نرس ها و ۲ درصد از کارکنان صحتی را زنان تشکیل می دهند.^{۱۱} با توجه به هنجار های تبعیض آمیز جنسیتی، وضعیت صحتی آن ها ممکن در اولویت قرار نگیرد. بر علاوه، بسته بودن مکاتب باعث می شود که دخترانی که به مکتب می روند از دریافت هفته وار فولیک اسید و آهن محروم بمانند که این بیشتر صحت آن ها را به خطر انداخته و احتمال این که میزان بالای کم خونی در بین زنان و دختران که در حال حاضر نیز موجود است شیوع یافته و بیشتر از پیش آن ها را در معرض مریض شدن بر اثر ویروس قرار دهد، وجود دارد.

^۴UN Women,WHO and UNFPA (2020). Gender Alert on COVID19- in Afghanistan | Issue IX:Women's Access to Health Care During COVID19- Times.

^۵The New Humanitarian (2020). Afghanistan's missing coronavirus patients:Women.

^۶OCHA (2019).Afghanistan: Humanitarian Needs Overview (2020).

^۷UN Women,WHO and UNFPA (2020). Gender Alert on COVID19- in Afghanistan | Issue IX:Women's Access to Health Care During COVID19- Times.

^۸UNICEF (2020). Millions of pregnant mothers and babies born during COVID19- pandemic threatened by strained health systems and disruptions in services.

^۹Emma Smith (2020). Maternal health and COVID19-:The race to avert a long-term crisis. Devex.

^{۱۰}International Planned Parenthood Federation South Asia (2020). Safe abortion services amid COVID19 - Agile, adaptive & innovative response from South Asia.

^{۱۱}UN Secretary-General and UN Women (2020). Policy Brief:The Impact of COVID19- on Women.

و افرادی که در مقابل شوک های اقتصادی و اجتماعی بیشتر آسیب پذیر اند خواهند گرفت. با توجه به کاهش منابع معیشتی در سطح خانوار و همچنین محدودیت دسترسی به مارکیت ها و افزایش قابل توجه قیمت ها، زنان و دختران برای خرید محصولات بهداشت شخصی با مشکل مواجه خواهند شد.^{۱۶} تمامی این موارد به خصوص برای زنان و دخترانی که در فامیل ها و جوامع محروم و مناطق روستایی و دور از دسترس زندگی می کنند بیشتر مشکل آفرین خواهد بود.^{۱۷} این موضوع دسترسی آن ها به آموزش را محدود کرده و روی نیازمندی - های جنسیتی آنان تاثیر خواهد گذاشت.

دسترسی به معلومات

دختران، دختران نوجوان و زنان جوان، به ویژه آن هایی که در مناطق صعب العبور روستایی و مناطق غیر شهری زندگی می کنند، بنا بر وجود هنجار های محدود کننده جنسیتی در دسترسی آن ها به معلومات و همچنین کمبود معلومات مناسب به سن و عدم استفاده از مجاری مناسب برای دسترسی به اطلاعات، معلومات کمتری در مورد کووید-۱۹ و اقدامات وقایوی آن دارند که این امر می تواند آن ها را در خطر بالای ابتلا به ویروس قرار دهد. سروی انجام شده در ولایت های کابل، کندوز و خوست نشان می دهد که تنها ۳۰ درصد از زنان در مقایسه با ۴۸ درصد از مردان در مورد کووید-۱۹ معلومات دارند.^{۱۸} در حالیکه ۵۸ درصد از زنان در مقایسه با ۷۹ درصد از مردان در مورد اعراض و علائم کووید-۱۹ اطلاعات داشتند و تنها ۳۶ درصد از زنان در مقایسه با ۴۵ درصد از مردان در مورد اقدامات وقایوی کووید-۱۹ معلومات دارند. ۷۰ درصد از پسران نوجوان (۱۵ الی ۱۹ ساله) از رسانه های جمعی استفاده می کنند؛^{۱۹} در حالیکه تنها ۵۲ درصد از دختران از این رسانه ها استفاده می کنند. این موضوع به این معنی است که دختران نوجوان کمتر ممکن است در مورد کووید-۱۹ در مقایسه با پسران نوجوان معلومات داشته باشند که این موضوع به نوبه خود آن ها را در خطر بیشتر تماس و ابتلا به ویروس قرار داده و مانعی در مقابل تلاش ها برای جلوگیری از انتشار ویروس در جوامع ایجاد می کند.

محدودیت های رفت و آمد و بسته بودن مکاتب بر دسترسی

معلومات ناکافی در مورد مدیریت مراقبت صحتی دوران قاعدگی و عادت ماهوار، تابو ها و برچسب های زننده، محدودیت دسترسی به محصولات مربوط به دوره قاعدگی و زیرساخت های ضعیف فاضلاب و بهداشت، دسترسی دختران و زنان را به فرصت های تعلیمی و خدمات صحتی با چالش مواجه کرده است. تحقیقی که در سال ۲۰۱۶ انجام شد،^{۱۴} نشان داد که بیشتر از نصف دختران افغان در حالتی عادت ماهوار خود را شروع می کنند که هیچ گونه معلوماتی در مورد چگونگی و علت این عملیه فزیولوژیک بدن شان ندارند. از ۱۶۰۰۰ مکتب تنها ۱۲۰۰ مکتب به تشناب هایی مجهز اند که دختران بتوانند در آن به صورت مصئون در زمان عادت ماهوار نیاز خود را بر طرف کنند. موجودیت توالیت مجزا و خصوصی همراه با آب روان برای دختران و دختران نوجوان به منظور رفع نیازهای مربوط به سلامت دوره قاعدگی در مکاتب بسیار حیاتی است. بدون وجود چنین امکاناتی، آن ها ممکن است مجبور شوند تا در دوران عادت ماهوار خود در خانه بمانند که این موضوع باعث افزایش غیر حاضری آن ها شده و تأثیرات منفی زیادی بر دستاوردهای تحصیلی و آینده آن ها خواهد گذاشت.^{۱۵}

نگرش به عادت ماهوار هنوز هم مجهول، افسانه یی، تابو و حتی مبتنی بر برچسب ها باقی مانده است. زنان و دختران افغان با چالش های فراوانی در مدیریت عادت ماهوار خود روبرو اند. آن ها ممکن است وسایل مربوط به رعایت نظافت قاعدگی را نداشته باشند و یا با نورم ها و تبعیض های فرهنگی که این کار را برای شان مشکل می سازد مواجه باشند. وجود همه این چالش ها باعث می شود که زنان و دختران از دسترسی به حقوق اولیه بشری خود، به خصوص حق احترام، منع شده و دسترسی آن ها به آموزش محدود باشد و باعث شود یک مساله ساده بیولوژیکی به مانعی برای برابری جنسیتی آن ها تبدیل شود.

پاندمی کووید-۱۹ تأثیرات بیشتر ثانویه روی توانایی زنان و دختران برای مدیریت عادت ماهوار و وضعیت صحتی شان خواهد گذاشت. بیشترین تاثیر را از این وضعیت افراد فقیر

¹⁴MoE and UNICEF (2016) Menstrual Hygiene management in Afghanistan

¹⁵Human Rights Watch (2017). "I Won't Be a Doctor, and One Day You'll Be Sick" - Girls' Access to Education in Afghanistan.

¹⁶OCHA (2020). Afghanistan: COVID-19- Multi-Sectoral Response Operational Situation Report. 10 June 2020

¹⁷UN Women (2020). The First 100 Days of the COVID-19- Outbreak in Asia and the Pacific: A Gender Lens.

¹⁸Johanniter; Afghan Capacity and Knowledge (JACK), Organisation for Human Welfare (OHW) and Afghanistan Centre for Training and Development (ACTD) (2020). Community Perception Survey – COVID 19 Knowledge, Attitude and Practice Survey in Kabul, Kunduz and Khost Provinces.

¹⁹Gender and Communication and Advocacy UNICEF ROSA, page 2.

زنان به حمایت‌ها تأثیر منفی گذاشته، آسیب‌پذیری و انزوای آن‌ها را افزایش داده و دسترسی آن‌ها به منابع معلوماتی و وسایل ارتباطی را بیشتر از پیش کاهش می‌دهد.^{۲۰}

خشونت‌های مبتنی بر جنسیت و رسوم زیانبار به شمول ازدواج اطفال / محافظت

در افغانستان، دختران و دختران نوجوان با ازدواج‌های زودهنگام، قتل‌های ناموسی، سوءاستفاده‌ها و خشونت‌های جنسی روبرو اند. قبل از شیوع کووید-۱۹ نتایج یک سروی که برای شناسایی مشکلات و آسیب‌پذیری‌های اطفال در کابل، جلال‌آباد و تورخم در سال ۲۰۱۵ انجام شده بود، ۷۸ درصد از آن‌ها مورد خشونت قرار گرفته بودند.^{۲۱} بر اساس این سروی، بیشترین درجه خشونت‌ها علیه دختران در خانه اتفاق می‌افتد؛ در حالیکه درجه بلند خشونت‌ها علیه پسران بیشتر در محیط‌های کاری و بیرون از خانه ثبت شده است. مشاهدات گسترده از سرتاسر افغانستان نشان می‌دهند که درجه بالای خشونت‌ها علیه زنان و دختران و بویژه خشونت‌های فامیلی، بر اثر مشکلات ناشی از ناامنی، صحت و مشکلات مالی و همچنین شرایط قرنطین مربوط به پاندمی کووید-۱۹ بیشتر از پیش افزایش یافته است.^{۲۲} محدودیت‌های رفت و آمد و قرنطین باعث شده است که بسیاری از زنان و دختران با سوءاستفاده کنندگان شان در یک محیط گیر افتاده باشند و فرصت‌های بسیار کمتری برای تقاضای کمک از دوستان، فامیل و یا ارایه‌کنندگان خدمات داشته باشند. در یک سروی که از سوی موسسه OXFAM در افغانستان انجام شده است؛ ۹۷ درصد از پاسخ‌دهندگان زن گفته‌اند که از زمان آغاز شیوع کووید-۱۹ خشونت‌های مبتنی بر جنسیت افزایش یافته‌اند. به دلیل شیوع کووید-۱۹، دختران، دختران نوجوان و زنان جوان در معرض خطر افزایش خشونت، سوءاستفاده، بهره‌جویی و نادیده گرفته شدن قرار دارند. پاندمی کووید-۱۹ خطر تجربه خشونت از طرف اعضای فامیل، خویشاوندان و شوهران را برای دختران، دختران نوجوان و زنان جوان افزایش داده و همچنین خطر ازدواج‌های اطفال، ازدواج زودهنگام و ازدواج‌های اجباری را نیز بیشتر کرده است.

فشارها و بی‌ثباتی‌های اقتصادی به عنوان عامل کلیدی در افزایش خشونت‌ها علیه زنان و دختران می‌تواند میزان تنش‌ها را در خانواده‌ها بیشتر کرده و در افزایش سطح

انواع خشونت‌ها نقش داشته باشد. خشونت‌ها علیه دختران، دختران نوجوان و زنان جوان به عنوان یک نورم و عنعنه زیانبار هنوز هم در حال افزایش است. در زمان توقف فعالیت مکاتب، مکان‌های امن و همچنین آموزش، قرنطین به معنی افزایش خطر خشونت‌ها و سوءاستفاده‌های جنسی است. دوره نوجوانی زمانی است که دختران بیشتر در معرض آسیب قرار دارند و خطرات تجربه خشونت‌ها از طرف شریک زندگی؛ محارم، اعمال خشونت‌های جنسی، قتل، فشارهای اجتماعی، زورگویی و ازدواج زودهنگام آن‌ها را تهدید می‌کند.^{۲۳} دختران نوجوان و زنان جوان که در حال حاضر نیز با سطح بالای خشونت‌های خانگی مواجه‌اند ممکن است به دلیل قرنطین و تجرید با خطر تجربه سطح بالاتری از خشونت‌ها مواجه شوند.

با وجود ممنوع بودن، ازدواج اطفال در افغانستان هنوز هم این پدیده زشت به صورت گسترده‌ای در این کشور اتفاق می‌افتد؛ طوری که یک سوم از دختران افغان قبل از ۱۸ سالگی ازدواج می‌کنند.^{۲۴} آداب و رسوم زیانبار مانند «بد دادن» و «بدل» باعث تشدید این بحران شده و آسیب‌پذیری و تجربه خشونت را در میان آن‌ها افزایش می‌دهد. بحران اقتصادی منجر به افزایش گزارش‌های ازدواج اطفال شده است که این امر در نتیجه میکانیزم‌های مقابله منفی است که در پاسخ به بحران اقتصادی - اجتماعی اتفاق می‌افتد. پاندمی مانند کووید-۱۹ باعث ایجاد چالش‌های خاصی می‌شود که می‌تواند ازدواج اطفال را هم در مرحله اوج بحران و هم در مراحل احیای بعد از بحران افزایش دهد. از آنجایی که فقر و تنگدستی یکی از عوامل عمده ازدواج اطفال است (طوری که فامیل‌ها ممکن است در زمان فشارهای اقتصادی برای کم کردن بار مراقبت از دختران شان آن‌ها را مجبور به ازدواج کنند) پیش‌بینی می‌شود که بحران اقتصادی پاندمی منجر به افزایش ازدواج‌های زودهنگام شود.^{۲۵}

حتی زمانی که دختران، دختران نوجوان و زنان جوان به صورت مستقیم خشونت را تجربه نکنند با آن‌ها هم خشونت در خانه تأثیرات قابل توجهی روی نسل‌ها دارد. امکان این که دختران در زندگی آینده خود خشونت را تجربه کنند و پسران مرتکب خشونت شوند زیاد است. در خانواده‌هایی که خشونت علیه زنان اتفاق می‌افتد، اطفال شان در آینده عملکرد، تعادل و درآمد شغلی پایینی در زندگی خود خواهند داشت.^{۲۶}

²⁰UNICEF and UNFPA (2020). Covid 19- and young girls vulnerability to Child marriage and teenage pregnancies in Afghanistan.

²¹Patrick O'Leary et al. (2015). Violence Against Children (VAC) in Afghanistan. Griffith University and Terre des Hommes.

²²Oxfam (2020). A New Scourge to Afghan Women: COVID 19-.

²³Kumar, S. et. al. (2017). Ending violence in childhood: A global imperative. Psychology, Health and Medicine, 1, p.

²⁴<https://www.unicef.org/afghanistan/child-protection>

²⁵UNICEF and UNFPA (2020). Covid 19- and young girls vulnerability to Child marriage and teenage pregnancies in Afghanistan.

²⁶DUVVURY et al. (2013). Intimate Partner Violence: Economic Costs and Implications for Growth and Development. Gender Equality and Development, Women's voice, Agency and Participation Research Series No.3.

در حالیکه نرخ بیکاری در افغانستان قبل از شیوع کووید-۱۹ نیز بلند بود،^{۲۷} (به ویژه برای زنان که ۲۱،۲ درصد از زنان جوان بیکار بودند) تأثیرات اقتصادی - اجتماعی این بحران ممکن است منجر به تداوم افزایش نرخ بیکاری در میان جوانان گردیده و فرصت های توانمندسازی اقتصادی را برای زنان جوان در افغانستان بیشتر از پیش محدود کند. پاندمی کووید-۱۹ همچنین وظایف دختران و زنان جوان را برای مراقبت از اعضای کهنسال و مریض خانواده و اطفال که به علت بسته بودن مکاتب در خانه مانده اند، بیشتر کرده است. این مورد به اضافه هنجارها و محدودیت های جنسیتی که از قبل نیز دسترسی زنان به آموزش و کار را محدود می کردند، بیشتر از پیش باعث جلوگیری از دسترسی زنان جوان به فرصت های آموزشی و اقتصادی خواهد شد؛ که در نتیجه تأثیرات قابل توجهی بر روی پیشرفت و آینده آن ها خواهد گذاشت. علاوه بر این، هنگام مواجهه با شوک های شدید اقتصادی، دختران و زنان جوان به احتمال زیاد برای بقای اقتصادی خود و خانواده خود کارهای پرخطر را انجام می دهند یا همانطور که در فوق تذکر به عمل آمد، این عوامل منجر به ازدواج های زود هنگام در میان دختران نوجوان می شود. قابل یادآوریست که این وضعیت زنان جوان را به خطر بالای سوء استفاده و خشونت مواجه می سازد.

نیروی محرک تغییر: مشارکت و رهبری جوانان

با در نظر داشت این که ۶۸ درصد از نفوس افغانستان را افراد جوان تشکیل می دهد؛ بنا بر این مشارکت آن ها در تمامی تصمیم گیری های مربوط به صحت عامه و همچنین پروسه های مربوط به صلح مهم و حیاتی است. مشارکت جوانان در پروسه های انکشافی و اجتماعی مزایای زیادی داشته، منجر به ایجاد موج مثبتی در نتایج خواهد شد و تأثیرات مثبت روی بهبود زندگی افراد جوان، خانواده ها و جامعه بجا میگذارد. جوانان، به ویژه زنان جوان، می توانند در اقدامات مربوط به پیشگیری و مقابله با کووید-۱۹ در جوامع خود شرکای موثری باشند و از ارزش افزوده آنها به عنوان مریبان و عوامل تغییر نیاز است تا استفاده مطلوب صورت گیرد. تعامل و مشارکت افراد جوان در پروسه ها و روند های انکشافی منجر به حمایت از شیوه های تأثیر گذار

با بسته بودن مکاتب از ماه مارچ ۲۰۲۰، بحران کووید-۱۹ به طور خاص به دسترسی اطفال به آموزش تأثیر وارد کرده است. برای بسیاری از دختران و دختران نوجوان، به خصوص آن هایی که در مناطق روستایی و صعب العبور زندگی می کنند؛ دسترسی به زمینه های آموزشی در دوره زمانی قبل از کووید-۱۹ نیز با چالش هایی مواجه بود. آموزش دختران قبل از این هم در اولویت پایین تری قرار داشت و دختران دسترسی محدودی به آموزش های ابتدایی داشتند و دسترسی آن ها به آموزش های ثانوی از آن هم محدودتر بود. همان طوری که در فوق ذکر شد، ۳،۷ میلیون طفل در افغانستان از رفتن به مکتب محروم اند که ۶۰ درصد آن ها را دختران تشکیل می دهد.^{۲۷} تنها ۳۷ درصد از دختران نوجوان در مقایسه با ۶۶ درصد از پسران نوجوان با سواد اند.^{۲۸}

بسته شدن مکاتب بر اثر پاندمی کووید-۱۹ می تواند منجر به افزایش تعداد دخترانی شود که قبل از تکمیل مکتب از تعلیم محروم می شوند، به ویژه دختران فقیر، دارای معلولیت و یا آن عده از آن ها که در مناطق روستایی و یا مراکز نگهداری بشردوستانه به سر می برند.^{۲۹} بر اثر تأثیرات اقتصادی - اجتماعی کووید-۱۹ و از دست دادن امکانات معیشتی اکثریت فامیل ها، ممکن است بسیاری از دختران مجبور به ترک مکتب و ازدواج زود هنگام شوند. مشاهدات بحران و پروسه کرونا خطرات بسته بودن درازمدت مکاتب را برای دختران پیش بینی می کند. این امر بر علاوه خروج اجباری آن ها از مکتب شده، بلکه آن ها در برابر سوء استفاده جنسی و یا حاملگی های زود هنگام دوره بحران آسیب پذیر می سازد. در این دوره کمبود دسترسی به خانه ها امن وجود دارد؛ جایی که دخترانی که خشونت را تجربه کرده اند بتوانند نفس راحتی بکشند و فرصتی برای بزرگسالان وجود داشته باشد تا بتوانند نشانه های سوء استفاده را شناسایی کرده و در زندگی آنها مداخله کنند.^{۳۰} محدودیت های موجود بر آموزش از راه دور و افزایش بار کارهای مراقبتی دسترسی دختران به آموزش را محدودتر خواهد کرد. حمایت از بازگشت دختران به مکتب برای دسترسی به آموزش های ابتدایی و ثانویه به منظور درک آن ها از توانایی شان در مشارکت کامل برای تلاش های مربوط به صلح و انکشاف پایدار در افغانستان مهم و حیاتی است.

^{۲۷}<https://www.unicef.org/afghanistan/education>

^{۲۸}Human Rights Watch (2017). Afghanistan: Girls Struggle for an Education.

^{۲۹}UNICEF and International Rescue Committee (2020). COVID19 - GBV Risks to Adolescent Girls and Interventions to Protect and Empower them.

^{۳۰}UNICEF and UNFPA (2020). Covid19- and young girls vulnerability to Child marriage and teenage pregnancies in Afghanistan.

^{۳۱}World Bank (2020). Unemployment, youth (% of youth labor force ages 24-15) (modeled ILO estimate). Available from: <https://data.worldbank.org/indicator/SL.UEM.1524.FE.ZS>

سفارشات:

- بر نسل ها شده، انسجام اجتماعی مردم جامعه را ارتقاء و تقویت نموده که در نتیجه منجر به تاثیر گذاري بیشتر برنامه های پاسخگو به نیازهای مربوط به کووید-۱۹ می گردد.
۱. اطمینان حاصل کنید که تمامی برنامه های پاسخگویی و آمادگی مربوط به پاندمی در سطح ملی، حقوق اطفال را در نظر داشته، با تحلیل های جندر همراه بوده و خطرات و خشونت ها علیه دختران، دختران نوجوان و زنان جوان را تحت پوشش قرار دهد. اطمینان حاصل کنید که در تمامی پلان ها، پالیسی ها، خدمات و برنامه های مربوط به کووید-۱۹، اقدامات پاسخگو به نیازهای جندر و متناسب به سن و سال باهم تلفیق شده باشند.
 ۲. از مشارکت موثر دختران، افراد جوان و به ویژه زنان جوان، دختران نوجوان و گروه های جوانان در سطح ملی، ولایتی و اجتماعی در تمامی تصمیم گیری ها و نشست های مربوط به آگاهی دهی در مورد پلان ها، برنامه ها و خدمات اطمینان حاصل کنید.
 ۳. اطمینان حاصل کنید که تمامی پیام های مربوط به صحت عامه و فعالیت های تبلیغاتی، نفوس زنان جوان، دختران نوجوان و دختران را از طریق مجاری مناسب و با مواد و مطالب قابل فهم برای اطفال و به خصوص آن هایی که در مراکز مراقبت بشردوستانه، مناطق دور دست روستایی و محلات صعب العبور زندگی می کنند تحت پوشش قرار داده و معلومات در مورد کووید-۱۹؛ خدمات مقابله با خشونت ها؛ مشکلات صحت جنسی و صحت باروری را در بر داشته باشد.
 ۴. اولویت بندی و ایجاد مقررات برای ادامه ارائه خدمات بهداشتی ضروری برای زنان و دختران از جمله خدمات و مراقبت های صحت باروری و خدمات برای بازماندگان خشونت، که نیازهای خاص دختران و دختران نوجوان اهمیت ویژه دارد.
 ۵. از بازگشت دختران، دختران نوجوان و زنان جوان به مکاتب و دسترسی آن ها به آموزش از طریق حمایت مکاتب به منظور جلوگیری و کنترل انتشار کووید-۱۹، ارتقای مکاتب برای ایجاد یک محیط مصئون و عاری از تمامی خشونت ها و ارایه بورسیه ها و فرصت های تعلیمی حمایت کنید. نیاز است تا از ترویج برابری جنسیتی در نصاب درسی مکاتب حمایت شود.
 ۶. با فراهم سازی زمینه های آموزشی برای کارمندان زن بخش صحت و اتخاذ اقدامات پاسخگو به نیازهای جندر
- (به شمول ایجاد اتاق های جداگانه برای زنان و دختران) در تمامی مراکز صحتی (شفاخانه ها، کلینیک ها، مراکز تجرید) خدمات پاسخگو به نیازهای جندر را تقویت کنید.
۷. توزیع هفته وار فولیک اسید و آهن برای تمامی دختران و دختران نوجوان (از ۱۰ ساله تا ۱۹ ساله) در مکتب و بیرون از مکتب را از طریق مراکز مشاوره اجتماعی، برنامه های آگاهی دهی و آموزش کارمندان صحتی در اولویت قرار داده و گسترش دهید.
 ۸. مواد ضروری پیش گیری کننده و مربوط به بهداشت قاعدگی که برای صحت و استقلالیت دختران، دختران نوجوان و زنان جوان نقش اساسی دارند را در برنامه های توزیع مواد و بسته های کمکی در اولویت قرار دهید.
 ۹. بودجه استراتژیک برای صحت و بهداشت قاعدگی را در اولویت قرار دهید و از نهاد های مردمی که در زمینه صحت دوران قاعدگی کار می کنند، برای افزایش تاثیر گذاری کارهای آن ها به ویژه در دوران پاندمی کووید-۱۹ حمایت کنید.
 ۱۰. میکانیزم های مصئون گزارش دهی را ایجاد کرده و ارتقاء دهید تا از طریق آن زنان و دخترانی که در زمان قرنطین مورد خشونت در خانه های خود واقع می شوند بتوانند جویای کمک شوند.